

ת"ד 3261/03 - מדינת ישראל נגד ראנדי ביבאר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו
70 נובמבר 2017

ת"ד 16-03-2017 מדינת ישראל נ' ביבאר

לפני כבוד השופטת ענת יהב

בעניין: מדינת ישראל ע"י פרקליטות ת"א- יפו
ע"י ב"כ עו"ד שירן בז'רנו
נגד
הנאשם: ראנדי ביבאר
עו"ד שימרון ירון

גמר דין

ביום 21.5.17 הודה הנאשם בעבירות של **נהייה בנסיבות ראש שגרמה לחבלה של ממש**, עבירה לפי סעיף 62(2) ביחד עם סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה וכן **באי ציות לרמזור בו דלק האור האדום** שגרמה לחבלה של ממש, עבירה לפי תקנה 22 (א) לתקנות התעבורה ביחד עם סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה.

עובדות כתוב האישום מתארות, כי ביום 13.2.15 בסמוך לשעה 21:15 נаг הנאשם בניידת משטרת ברוח, פנחס רוזן מכיוון דרום לצפון והגיע לצומת הרחובות פנחס רוזן - וולמן.

הנאשם לא שם ליבו אל הדרך, לא ציית לאור האדום אשר דלק ברמזור בכיוון נסיעתו ופגע בנג היג'יפ אשר נסע אותה השעה ברוח, פנחס רוזן מכיוון צפון לדרום והחל לפנות שמאלה לכיוון רחוב וולמן בחסותו לאור הירוק.

כתוצאה מן התאונה נגרמו לנושع בניידת המשטרתית בו נаг הנאשם, חבלות של ממש בדמות **שברים רבים עם פרוגמננטציה באצטוברולום השמאלי**, כאשר בהמשך פונה הנחובל באמבולנס לבית החולים, שם נותרה בהרדמה כללית ואושפז עד ליום 23.2.15.

כמו כן ובנוסף, נגרמו חבלות לנושע ולנהג ברכב המעורב וכלי הרכב ניזוקו.

כאן יש לציין כי ההודאה באה לאחר כפירה ושמיית כל פרשת ההגנה תוך שמיעת הנחובל העיקרי אשר היה שותב ברכב בניידת.

עמוד 1

ביום 20.7.17 טענו הצדדים בפני לעונש.

טיעוני המאשימה לעונש:

ב"כ המאשימה עומדת על הערכיהם החברתיים שהפר הנואם, בהם שלמות גופם של ציבור משתמשי הדרך ובהדגשה לעניין עבירות אי ציות לرمזה ושליחותה.

מן חומרת העבירות הניבתת כתוצאה מחומרת הנזק של המעוורב והעובדה שעבודתו כשורט מבצעי, במתוכונתה הקודמת הופסקה, כשהו נפגע - השוטר אינו יכול לבצע עבודה פיזית לאור מגבלתו הקשה, כאשר נקבעו לו 59% נכות.

מצינית, כי רף הרשלנות היה גבוה, לטעמה הנואם "**התעסוק במחשב**" עת נסע בדרך, כך שלא שם ליבו להבהוב האור הירוק במספר שניות לא מבוטל. נסיבה מחמירה נוספת לטעמה היא עובדת העובדה שוטר, האמון על אכיפת החוק.

מתחם הענישה, לטענת המאשימה לעניין רכיב הפסילה ברף הגבוה הינו מספר שנים, מקום בו מדובר כפצע בין הפגיעה לבין המוות, ואילו ברף התחתון מספר חדשים.

המאשימה מבקשת לנקוט בחשבון את העובדה, כי כל פרשת התביעה נשמעה ובעיקר אולץ הנפגע העיקרי, השוטר אשר ישב לצד הנואם בעת התאונת, להתייצב ולהעיד אף על פי הקשי שהוא לו עקב מגבלתו הפיזית והקשי שבudadות מול קולגתה לעובדה.

במסגרת דבר וטור נתילת עובדת העובדה שוטר, מבקשת המאשימה להטיל עונש של 12 חודשים פסילה, לפחות רכיבים של פסילה מותנית וקנס.

המאשימה אינה מבקשת להטיל רכיבי ענישה נוספים כגון גגון של"צ או מסר ע"ת לאור מעמדו המיחד של הנואם, אולם מבקשת כי עניין זה יבוא לידי ביטוי בהחמרה ברכיב הפסילה.

המאשימה הגישה פסיקה לביסוס טיעוניה.

ההגנה בטיעוניה לעונש בכתב:

ביקשה לקבוע מתחם אחד לשתי העבירות גם יחד, שכן מדובר באירוע אחד.

ההגנה סקרה את מדיניות הענישה וביקשה לקבוע מתחם ענישה בין פסילה על תנאי ועד ל-9 חודשים ברף העליון.

הסניגור ציין לעניין נסיבות הקשורות לביצוע העבירה, כי אמ衲 השוטר הנושא בኒידת, נפגע פגיעה קשה, אולם שוקם והיום אף חזרלמקום בעובdotו במסגרת המשתרתית.

הציג, כי הרשלנות בה חטא הנאשם, מתבטאת באין צוות לרמזור האדום וחוסר תשומת לב ולא בהניגה פרaicת ופרועה שיש בה משום זילות כלפי החוק.

לידיו, מדובר ברשלנות רגעית ולכן יש לקבוע כי מדובר ברשלנות ברף התחתון.

לענין נסיבות שאינן הקשורות לעבירה, מצין את וותק נהיגתו הרוב של השוטר אל מול עבר תעבורתי תקין.

ה הנאשם הינו שוטר מוערך אשר משרת במסגרת משטרתית כ- 10 שנים מתוכן 9 שנים בתפקיד סייר.

כן צרכ מסמכים לגבי מצבו המשפטי והכלכלי והשלכות תוכאת גזר הדין של פסילה ממושכת על משפחתו ועובדתו.

בטעו של דבר, מבקשת ההגנה לזקוף לזכותו של הנאשם את העובדות שהairoע ארע בעת שהיא נסעה במסגרת עבודתו ובairoע "ישן" שאירע לפני כשנתים ימים, את עברו התעבורתי הקל ונסיבותו האישיות, תוך העדפת הרף התחתון של הענישה.

דין:

המתווה הרואוי להבנית העונש נקבע בתיקון 113 לחוק העונשין ופורש בפסקה עניפה, כאשר **בע"פ 13/2018 דבש נ' מד"י** נקבעו שלבי גזירת הדין אשר לאורם יצא בית משפט.

שלב ראשון:

קביעת מתחם עונשי הולם את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, מידת הפגיעה, מדיניות הנהיגה בבתי המשפט ושיקול נסיבות הקשורות לביצוע העבירה ואשר מפורטות בסעיף 40 ((א) לחוק).

הערך החברתי אשר נפגע כתוצאה מנהיגתו הרשלנית של הנאשם הינו הערך החשוב של שמירת שלמות גופו ובטחונו

עמוד 3

של אדם כשבענינו נפגעו 3 משתמשי דרך, שניים מהם בדרגת חבלה ואילו השלישי נפגע חבלות של ממש כפי שਮפורט בכתב האישום.

ערך זה הובע והודגש לא אחת בפסיכה, ראה **ברע"פ 13/1996 ניזוב נ' מד"י**:

"**החוoba לשמור על חוקי התנועה היא בחינת "**ונשמרתם מאד לנפשותיכם" (דברים ד', ט"ו), שמירה **לא רק על חייו של אדם עצמו אלא גם על חייו הזולת.**"

מידת הפגיעה בערך זה הינה **ברף הבינוני - גבוהה**, שכן הנפגע בחבלות של ממש, הוצרך לנитוח, אשפוז טיפול רפואי ארוך ומחייב שהנאשם חזר בו מן הcpfירה לאחר שמיית פרשת התביעה, הרוי שלא ניתן להתעלם מהתרומותו של בית המשפטمعدات העד אשר הטייצב לבית המשפט תיאר את מצבו, את השינוי המהותי באורחות חייו ואת הפגיעה הרבה בהם.

מדובר בנפגע כבן 27 אשר הפרק לנכח 59% בעקבות התאונה, עבר מתפקיד מבצעי במשטרה לפקיד משradi, אינו יכול לשפט או לעמוד במשך זמן ארוך ואין יכול לקפל את רגלו הפגעה.

בעפ"ת 12-07-37974 סנדרוביץ נ' מד"י, חזר כב' השופט בן יוסף על ההלכה "**שחומרת הענישה בעבירות תעבורה גדולה ככל שחומרת הפגיעה בנפגע התאונה ונזקי גדלים**".

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלו הינה רחבה.

תחילה נציג את הענישה בסעיף 38 (3) לפקודת התעבורה, שם נקבעה סנקציה של פסילת מינימום של 3 חודשים למי שחל בניגומו חבלה של ממש אחר, אולם כמובן שurf הרשות, טיב החבלות, ההשלכות שלහן על חי הפגיעה יהיה בהם כדי לקבוע מהי תקופת הפסילה הנאותה בנסיבות אלו.

התביעה הפונה לפסיקה כדלקמן:

- **עפ"ת (מרכז) 11-11-23981 קרני נ' מדינת ישראל** - שם נהג אוטובוס אשר חזה את הצומת באור אדום פגע פגעה קשה באמ וביתה, בית משפט הטיל עליו עונשים של 6 חודשים מאסר, פסילה למשך 10 חודשים ורכבי ענישה נוספים.

- **רע"פ 13/8767 שמעון לביא נ' מדינת ישראל** - נהג אשר לא נתן זכות קידימה ופגע ברוכב אופנו -

עמוד 4

ביהמ"ש העליון אישר עונש של 10 חודשים פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

עפ"ת () 15-01-15 24314 מדינת ישראל נ' זגדון - נהג רכב פרטי אשר חזה את הצומת באור אדום ופגע בהולי רגלי - אושרו רכיבי הענישה של מאסר ע"ת, פסילה למשך 10 חודשים, פסילה ע"ת וצו של"צ (ביהמ"ש הוסיף רכיב של קנס).

עפ"ת (ב"ש) 13-06-13 7554 שני אורנשטיין נ' מדינת ישראל - שם דובר בנהגת חדשה אשר נפגעה בנסיעה אחרת, ופגעה בכך עמדה שם וגרמה לה לחבלות ושברים בעצמות הירכיים, חבלה שהצריכה ניתוח ושיקום- בית משפט הסכים כי מדובר במתחם שהרף העליון הינו פסילה בת 24 חודשים, אולם הקל עימה בכר, שהעמיד את הפסילה על 12 חודשים בלוויית פסילה מותנית וקנס.

ההגנה צינה מבחינתה והיפנטה לפסיקה המצויה ברף התחתון של מתחם הענישה.

ת.ד. 12852-12-10 מדינת ישראל נ' אלבחרי - פגעה בהולך רגל וחבלה של ממש (חבלת ראש) - אושרו 4 חודשים פסילה בפועל, פסילה ע"ת וקנס.

ת.ד. 946-01-12 מדינת ישראל נ' דורית ניס - פגעה בהולך רגל וחבלתו בחבלה של ממש - חבלת ראש ואישפוז - שם הוטלו 5 חודשים פסילה בפועל, פסילה ע"ת וקנס.

עפ"ת 14-02-14 עומר מלוף נ' מדינת ישראל - שם נחבל המעורב בחבלה של ממש - שבר ברגלי וברך - נגזרו על הנהג 5 חודשים פסילה בפועל.

ת.ד. 10-08-252 מדינת ישראל נ' תאופיק סלמאן - הנאשם הורשע בנסיעה אחוריית גריםת חבלה של ממש - שברים בצלעות קונטוזיה ריאטיבית ושרבר בגן - אף שם דובר בשוטר בעל עבר תקין כשהיה בעת נסיעה מבצעית ביהמ"ש גזר על הנאשם 6 חודשים פסילה, פסילה ע"ת, קנס והתחייבות.

ת.ד. 14-01-14 מדינת ישראל נ' חוואש- הנאשם אשר נהג אחוריית, פגע בהולכת רגלי חבלת ראש,

שברים בצלעות, בעצמות האגן וביד ימין, נגזרו עליו 6 חודשים פסילה בפועל ורכיבי ענישה נוספים.

(לא מצאתי לציין פסיקה נוספת שהוגשה מאת ההגנה, שכן לא מדובר שם בחבלה של ממש, כאשר ברור כי לו לא הטעאה הקשה של המעוורב מתחם הענישה היה משתנה).

מלל המקובץ לעיל, הרי שמתחם הענישה בעבירות אלו נע אף בין מאסר ע"ת ועד מאסר של מספר חודשים אף בעבודות שירות, פסילה בפועל של 4 - 24 חודשים, פסילה ע"ת וקנס.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

על פי כתוב האישום בו הודה הנאשם, הרי שנכנס לזכות מרמזר אשר דלק בו האור האדום בכךיו נסייתו כאשר דעתו הייתה מוסחת זמן רב, שכן לא ראה את האור הירוק המהבהב.

עוד יש לזכור בחשבון את עדות המעוורב- הנפגע המשמי, שהנאשם נהג במהירות ולא בהתאם לתנאי הדרך, אבל בעיקר שהרשה לדעתו להיות מוסחת, אף על פי שלצדיו ישב שוטר שתפקידו היה ליתן עזרה לנאשם בכל אשר אינו קשור לעצם הנהיגה.

UBEIRAT HANEGHA BARMEZOR SHBO DOLK HAOR HAADOM - HINNA UBEIRAT TOSFAT VAFI BAKER YISH MASHOM HANACHIA BDIBUR RRF HERSHLONOT SHISH LIYCHIM LENASHEM BANEGHA ZO.

AINNI MOKBALT AT TEUNATO SHL HESIGOR, BDIBUR RSHLNOT NMOKA SHL HANASHEM, SHCN HANEGHA SHCZO BTBORA SHL HAIR TEL - ABBIV, GAM AM MADOBER BNESIYA BEUT SHAIR BEUBODTO AIN BAH CADI LEHZDICK AT HAGATMO ZO.

AMMIN, CFI SHTZIN BYC HANASHEM, HNPEGU CHIZR LEUBODTO BEMESTRA, ALOLM FGIVUTU VOMOGVOLUTU SHINTAH BAOFEN MAHOTI AT OFI UBODTO VOMHLER CHIYO VAIKOTM SHINNI MAHOTI VOKITZONI.

HNPEGU SHINNO SHOTER LA SHB LEHOTI SHOTER SIYOR VOMOGVOLUTI BHALICA, VBUIMIDA VBI'SIBA MCKTIBA AT OFI UBODTO.

ISH LASHKALL UBODAT HANASHEM SHOTER (CFI SHAIR BUPFT 11-08-33404 SHREIBER N' MEDINET ISRAEL) SHM BOTEL RICIB SHL MAASER.

VKN LAOR BKSHET HAMASHIMA SHLA LAHETIL RICIB SHCZA VAFI LA RICIB SHL SHL"Z ANI KOBUT SHL MATCHAN UNISHA HAHOLIM NANASHM ZH HINNO BN 5 - 12 CHODSHI FSIHLA, FSIHLA U"TH VAKNS.

הנאשם שוטר מוערך (כך על פי סיקום ראיון מיום 17.5.17). המתפרק ללא ذופי באחריות ומסירות.

הינו בעל וותק נהיגה של 21 שנים משנת 1996 ולוחבותו 3 הרשעות קודמות כאשר האخונה שבהן משנת 2014 בגין נהיגה ב מהירות מופרזת ברף הבינוני ו- 2 הרשעות קודמות שהתיישנו משנת 2002 (ת.ד. נהיגה בקלות ראש) ומשנת 2000 (או ציות לתמרור עוצר) - ניתן לראות כי מדובר בנ Hag Zahir בדרך כלל, שכן זה אינו מופיע את נהיגתו ארוכת השנים, לפחות לא בשנים האחרונות.

מצבו הכלכלי אינו שפיר כשהוא המפרנס העיקרי בבית, שכן אשתו פוטרה מעובודה - (הוזג מכתב פיטורי) ואף סודד את אומו המבוגרת.

לקחתי בחשבון אף את העובדה כי כל פרשת התביעה נשמעה ואף על פי זכותו של הנאשם הורי שיש בכך לפגוע בהודאותו המאוחרת, כפוגעה באותה "זקיפה לזכותו" (ראה רע"פ 12/1948 אברמובי נ' מדינת ישראל וכן רע"פ 12/5094 חטיב נ' מדינת ישראל).

בשול' הדברים אומר, כי הזמן שחלף במקורה זה, כאשר האחריות בחלוקת אף רווחת לפתחם של הנאשם וההגנה, אינם יכולים להביא להקללה בעונש, אם כי עדין יש לקחת בחשבון שהודאות, אף אם הינה מאוחרת, הורי שחשכה זמן שיפוטוclusivoคลשו, (משמעות פרשת ההגנה, סיכוןים וכתייתת הכרעת דין).

לאור כל זאת, חומרת פגיעתו של המוערב, העובدة שמדובר בנאשם שהינו שוטר נורמטיבי ונ Hag Zahir בדרך כלל ובשילוב נסיבותיו האישיות, אין יכולת לקבל את טענות ההגנה ולהטיל פסילה קצרה או לסוגה (שכן סיווגה הינו החraig ולא מצאת לחרוג) מאיידך נראה לי כי העובדה שהמאמישה "ויתריה" מראש על רכיבי ענישה כגון של"צ או מאסר ע"ת, אינם מknim לה את הזכות לבקש פסילה ארוכה כפי שבייקשה.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. פסילה בפועל של 9 חודשים. מן הפסילה ינוכו 60ימי הפסילה המנהלית אותם ריצה הנאשם.

הפסילה תחול לא יותר מיום 17.12.17

הנאשם יפקיד את רישיונו במצוות בית המשפט עד למועד זה.

לא יפקיד, והוא פסול ופסילתו לא תימנה.

.2. פסילה ע"ת של 5 חודשים למשך 3 שנים.

.3. קנס בסך 2,500 ₪. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 18.7.2018.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ח חשוון תשע"ח, 07 נובמבר 2017, במעמד הנוכחים.

אביבה